

SÚKROMNÁ STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA POLYTECHNICKÁ DSA

POLYTECHNIK

ŠKOLSKÝ ROK 2016/2017 | 7. ROČNÍK | 2/2 | ČÍSLO 16

Pomoc sa oplatila

V novembri sme zbierali komodity na pomoc pre slabších a v máji sa nám škola za našu snahu odvdáčila parádnym spôsobom.

Otvorenie šk.roka 2016/2017

Nástup našich žiakov v priestoroch telocvične

DSA | DEUTSCH – SLOWAKISCHE AKADEMIEN, A.S.

DEUTSCH - SLOWAKISCHE
AKADEMIEN, A.S.

Deutsch – Slowakische Akademien je dcérskou spoločnosťou Združenia Europäische Bildungswerk für Beruf und Gesellschaft – EBG (Európske vzdelávacie centrum pre povolanie a spoločnosť) so sídlom v Magdeburgu, ktoré od roku 1990 pôsobí vo viacerých nemeckých spolkových krajinách v oblasti prípravy pre povolanie a ďalšie vzdelávanie. V súčasnosti má v Nemecku 36 stredných odborných škôl a odborných stredísk, a to vrátane viacerých centier pre rekvalifikáciu nezamestnaných.

Technická olympiáda pre ZŠ u nás
A (možno) budúcnosť školskej elity 😊

Prezentácia školy
Na akcii „Kam na strednú“

Súkromná stredná odborná škola
polytechnická DSA

Novo vymaľovaná budova školy
s novým logom a názvom školy

Vážení učitelia, milí spolužiaci,

Všetko raz skončí, tak ako aj moje pôsobenie v redakcii tohto časopisu.

Síce som nebol v rade dlho, no tak či tak mi to dalo veľa super ľudí do života, čo sa týka žurnalistiky a všeobecne akcií spojenými práve s týmto odvetím. Som rád, že som sa mohol zapájať do školských či mimoškolských aktivít a verte či nie, nebolo to vôbec nasilu, bolo to z môjho vlastného rozhodnutia. Kvôli tomu, že ma to proste bavilo.

Ďakujem pani učiteľke Búlikovej a mojej najlepšej triednej Slavkovskej, ale aj celému zboru učiteľov, ktorí mi určite dali možnosť robiť to, čo ma baví ale tak isto ma aj veľa toho naučili. Písanie sa stalo mojím koníčkom dosť neskoro, objavil som to v sebe až v 3. ročníku, no nelutujem jediné slovo z mojich zážitkov, ktoré som poštoval práve do časopisu Polytechnik.

Videl som kopu školských časopisov a verte mi, minimálne po grafickej stránke je náš časopis dosť deep.

Články boli fresh, neboli nudné pre mladého čitateľa a myslím si, že dosť zaujímavé. Budem rád, ak sa zapojíte aj ďalší a prinesiete aj nové nápady. Verím, že sa nájde dakto, kto bude pokračovať a prevezme moje miesto. Malá rada na záver: Nikdy to nerobte nasilu, nebude to originálne, nebude to zaujímavé, veď aj tento článok píšem 2 dni po termíne. Proste zoberte si kopu umelcov, hudobníkov, maliarov, skladateľov ...Myslíte si, že to robia presne vtedy a vtedy? Nie ... Musia mať na to slinu, náladu a odhodlanie. Mňa teraz čakajú maturity, ktoré snáď úspešne zvládnem a čaká ma nové obdobie v živote a sám som zvedavý, aký vietor a kam ma zaveje.

A Vám, čo ešte ostávate ,prajem veľa perfektných chvíľ na škole a s naším Polytechnikom.

Díky moc za Support

Erik Andrášik
šéfredaktor

ÚVOD

3. Úvodné slovo a obsah

AKTIVITY

4. Pomoc sa oplatila
- Výlet okom Erika
5. Výlet okom Patrika
7. Po stopách národovcov
9. Lyže, lyžovať, nepadať
11. Oskar priniesol víťazstvo

ZÁBAVA

12. Finančná rada nad zlato Perly ducha
13. Schopný predavač
Kreatívna hodina Slovenčiny
Sudoku

AKTUALITY

14. Spartakovci na návšteve
15. Humanita
Rôzne aktivity

SÚŤAŽE

16. Strongman
Návšteva ministra
17. Futbalový turnaj
Stolnotenisový turnaj

Redakčná rada: Andrášik Erik, Križan Patrik, Krajčovič Matúš, Koritar Lukáš, Lukáčová Kristína, Lančarič Ondrej, Brunovský Marián, Buček Nikolas, Barkoci Denis, Jurkovičová Natália, Kučeráková Kristína, Vlk Peter, Zámečník Patrik, Domorák Vladimír, Karaba Dominik

Pomoc sa oplatila

nezištná pomoc sa nakoniec nezaobišla bez odmeny od školy

V novembri sme zbierali komodity na pomoc pre slabších a v máji sa nám škola za našu snahu odvdáčila parádnym spôsobom.

Išli sme na 3-dňový výlet do Závadky nad Hronom, kde má náš nový zriaďovateľ – spoločnosť DSA - školiace stredisko. Celý pobyt sme mali úplne zdarma a tak sme si ho patrične užili! Veď čítajte.

. Správy z cesty tentoraz podali štvrtáci a tretiaci a sú dokonalo vyčerpávajúce (mysliac plné faktov, nie že by ste mali byť vyčerpaní po ich prečítaní, hahaha).

Výlet okom Erika

podrobná správa zo Závadky

Náš školský trip začína nalodením pasažierov v Trnave a pokračuje degustáciou kávy vo vychýrenej oblasti Bratislava - Vinohrady. Občerstvení a plní očakávania doplníme nikotín a berieme nohy na plecía smer Závadka nad Hronom. Pre tých, čo nevedia nič o tejto oblasti - pripravil som si pre vás stručné informácie o cieľovej dedinke: Závadka nad Hronom je obec na strednom Slovensku v okrese Brezno. Prvá písomná zmienka v roku 1611. Ďalšie mená: Zavodka, Zavadka, Zawatka, Závadka, Ágostonlak. Nadmorská výška: 627 mnm. Rozloha: 41,18 km².

Cesta vlakom bola mimoriadne obyčajná, nesúca sa na vlne perfektne naladenej zábavy s frekvenciou 275 (km). Cesta prebehla bez vážnych komplikácií. Koniec hlásenia. Dorazili sme približne o pol štvrtej poobede a vybrali sme sa na prechádzku po okolí. Po vláčnej večeri prišiel voľný program, kde prevládali kartové a spoločenské hry. Druhý deň sme sa zobudili do nádherného rána (ktoré samozrejme určite dakto vybavil), kedy nám slnečné lúče vypaľovali oči a teplota priamoúmerne začínala stúpať s počtom hodín, nasadli sme do autobusu a išli sme sa pozrieť do skanzenu v Čiernom Balogu.

Bol to veľmi dobrý výlet, nemôžem povedať . Čerstvý vzduch mi síce nespravil príliš dobre - každý, kto je zvyknutý na fabriky v Trnave a mestský smog , tak hneď ochorel. Po tomto výletiku sme prišli na chatky rozbití a uťahaní ako Mojsej po návšteve liehovaru. Nasledovala poobedná siesta, večera a na hlavnom stejdži začal koncert našej pani učiteľky Ušákovej, ktorá perfektne hrala do rytmu! Špekáčiky sa opekali, vzduch bol super, parádne zakončený večer.

Reakcie študentov boli z počutia nasledovné: vraj celkový zážitok z chaty sa nedá opísať

slovami, príjemné prostredie, super chatky, super partie a super zábava. Snáď vám tieto slová aspoň čiastočne vedeli poskytnúť informácie z tohto eventu. Špeciálne Ďakujem patrí našim úžasným pani učiteľkám, ktoré dokonale naplánovali.

vyšperkovali a hlavne zorganizovali takýto výlet, lebo viem, že to nie je ľahké, zvládnuť toľko žiakov pokope. Ďakujeme! Mimochodom, zabudol som si tam jednu Pali paštekú, nechce sa nikomu ísť po ňu?

Text: E. Andrášik

Výlet okom Patrika

V prvom rade pred tým, ako začnem, by som sa chcel poďakovať pani učiteľkám Búlikovej, Ušákovej a Slavkovskej za super výlet, za ich trpezlivosť s nami a za ich stále dobrú náladu.

Ráno sme sa stretli na vlakovej stanici. Všetci sme boli plní očakávania. Nikto z nás nevedel, čo nás čaká, jediné, čo sme vedeli bolo, že nás čaká dlhá cesta. Nikoho z nás to však neodradilo, pretože keď je dobrá partia, dá sa zabaviť všade. Po príchode a ubytovaní sa sme zostali milo prekvapení. Chaty boli v dobrom stave a v krásnom prostredí. Každý sme si teda rozdelili posteľ, ktoré sme mali mať až do konca výletu. Unavení z cesty sme išli na večeru do jedálne, kde sme dostali inštrukcie na ďalšie dni. Rozhodlo sa, že aj napriek únave sa pôjdeme prejsť po dedine ku neďalekému rybníku. Myslím si, že táto prechádzka nám len potvrdila, že jediné, čo potrebujeme, je posteľ a spánok.

Druhý deň sme sa ráno stretli na raňajkách. Pri pohľade na seba a na niektorých sme zisťovali, že by sa nám ešte aspoň hodinka spánku zišla. No nebol na to čas. Pred chatami nás už čakal autobus so zábavným vodičom, volajme ho šofo.

Presunuli sme sa do Veporských vrchov neďaleko Brezna, konkrétne do Čierneho Balogu. Aj napriek našim protestom, že nás čaká 7 km túra si myslím, že nakoniec sa páčilo všetkým. Príroda okolo bola naozaj úžasná. Výhodou bolo, že sme nemuseli zdolávať žiadne ťažké terény, pretože všade boli spravené turistické chodníčky, ktoré okorenili vyše 60-siat zastávok s poučnými a hlavne zaujímavými textami. Po túre sme mali ešte dve hodiny rozchod po prvomájových trhoch vedľa železničky. Počasie nám vyšlo na jednotku, za čo sme veľmi vďační. Vrátili sme sa na chaty, kde sme do večera odpočívali a šetrili si sily na večernú opekačku. Večer si väčšina z nás posadala do kruhu okolo ohňa. Výbornú atmosféru spravila pani učiteľka Ušáková. Hranie na gitare pri ohni a spievanie pesničiek bolo tak chytľavé, že sa postupne pridali všetci. Najväčší úspech mala pieseň Horná Dolná a Lojzo a Líza.

Tretí deň sme sa zobudili do upršaného rána. Až tak nám to neprekážalo, pretože jediné, čo nás čakalo, bola už len dlhá cesta domov a menšia zástavka na obed v Banskej Bystrici.

Poupratovali sme chaty a vybrali sme sa na vlak smer Banská Bystrica. Po ceste nás neprestávala očarovávať krásna príroda všade okolo. V Banskej Bystrici sme sa dozvedeli, že máme necelú hodinu na to, aby sme sa stihli naobedovať a stíhali vlak. Bola to ťažká úloha - nájsť v silnom daždi niečo vhodné a rýchle. Nakoniec všetko dobre dopadlo, najedení a príjemne unavení z celého výletu sme nasadli na vlak a vyrazili sme smer Trnava. Tam nás na rozdiel od Banskej Bystrice vítal slnko a na každom z nás bolo vidieť, že sa teší domov.

Stretli sme sa tam super partia a som rád, že sa to všetko zaobišlo bez väčších hádok a verím, že takéto výlety ešte budeme opakovať.

Text: P. Čambál

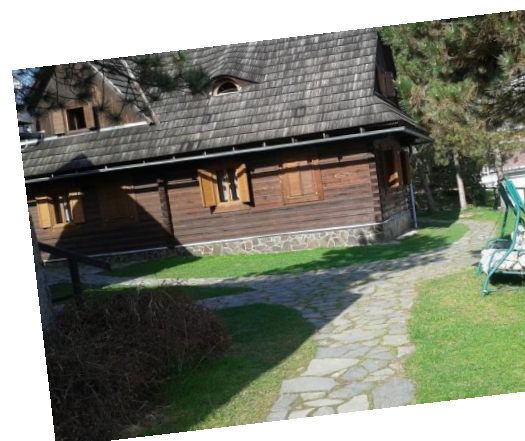

Foto: J. Mojžiš, D. Búliková

Dorazili sme do Závadky nad Hronom
V pozadí vzdelávacie centrum DSA

Na túre vo Vydrove
Trochu prechádzky

Na rybníku v Závadke
Trieda II.M

Večerná opekačka
A hudobné vyžitie s p. Ušákovou

Po stopách národovcov

oslava výročia významného štúrovca

Ako to už býva, každý rok treba niečo oslavovať. Tak je tomu aj tentokrát, pripomínáme si 200 rokov od narodenia jedného z najvýznamnejších štúrovcov-Jozefa Miloslava Hurbana. (Inak, teraz štúrovci frčia, všetci budú mať výročia, šak boli skoro rovesníci...Štúr už bol, pamätáte?). Hurban bol Štúrov kamoš a spolupracovník, aj keď mali medzi sebou aj hádky a nezhody. Hlavne kvôli ženám. Teda kvôli chuti Hurbana oženit sa a Štúrovmu odporu voči tomuto kroku. Ved' sa dohodli, že budú pracovať pre národ, tak čo aké ženie?!?! Takéto a aj iné pikošky, ako aj ostatné fakty sme sa dozvedeli na bývalej fare v Hlbokom, kam sme sa vybrali 9. februára 2017 na odbornú exkurziu s názvom Po stopách národovcov... Veľmi milá a slovne podkutá pani kurátorka rozprávala zaujímavo a až tak, že sme aj počúvali. Potom sme sa zrazu ocitli aj na návšteve u samotného starostu Hlbokého, kam nás pozvali a už nás tam čakal čerstvý nadýchaný koláčik, minerálka s kávičkou a upomienkové dary – napr. kniha o Hurbanovi a podobne.

No sila! Takejto cti sa nám dostalo preto, že sme vzácní hostia....a aj preto, že sa naša slovenčinárka pozná s dôležitými ľuďmi. Napríklad so starostovou manželkou. Ale bolo to veľmi milé. Väčšina z nás ešte nebola na audiencii u žiadneho starostu.

Celé Hlboké Hurbanom žije a to aj napriek tomu, že je tam aj pochovaný. Cestou na cintorín je hneď niekoľko narážok, či odkazov naňho. Pri Hurbanovom hrobe sme si uctili jeho pamiatku, zapálili sviečky a hupsli sme šofovi do busu-inak, bus aj šofo je náš, z DSA-čky- a nabrali sme kurz Brezová pod Bradlom.

Na Brezovú sme prišli vďaka hold ďalšiemu z významných Slovákov – Milanovi Rastislavovi Štefánikovi. Keď sa povie slovo politik, dnes si takmer každý pomaly odpľuje, lebo toto povolanie je považované za špinavosť. Slovo politik je dnes vlastne nadávkou. No ale slovinárka nás presviedčala, že Štefánik bol celkom iná liga. Tak sme aj jemu zapálili sviečky a vzdali poctu, ktorú si zaslúži. Ešte nás zaujal aj havran, ktorý nás vítal na jednom

z pilierov pri vstupnom schodisku. Bol úplne krotký, nebál sa a po dlhšom prehovaraní nám dokonca zobal z ruky. Podaktorých fascinoval viac ako Štefánik.

Do školy sme sa vrátili plní zážitkov a nových vedomostí, páčilo sa nám, o čom svedčia aj reakcie zúčastnených. Tu ich máte:

- Na Bradle ma najviac zaujal Havran, ktorý bol krotký a dal sa pohladkať. Aj keď počasie moc neprialo a chvíľu pršalo. Ale výhľad bol výborný. **Adam J.**

- Páčilo sa mi, že sme nakukli troška do histórie. Naša sprievodkyňa bola príjemná, milá a všetko nám povedala tak, aby sme pochopili. Prekvapilo nás, keď starosta urobil malé pohostenie a zato mu pekne ďakujeme. Na Bradle bolo krásne počasie - prekvapil nás krásny čierny havran, ktorý sa nás vôbec nebál. Takže ďakujem za výlet. **Filip.S.**

- Na Bradle bolo výborne, počasie nám zrovna neprialo, ale nie sme z cukru! **Natália J.**

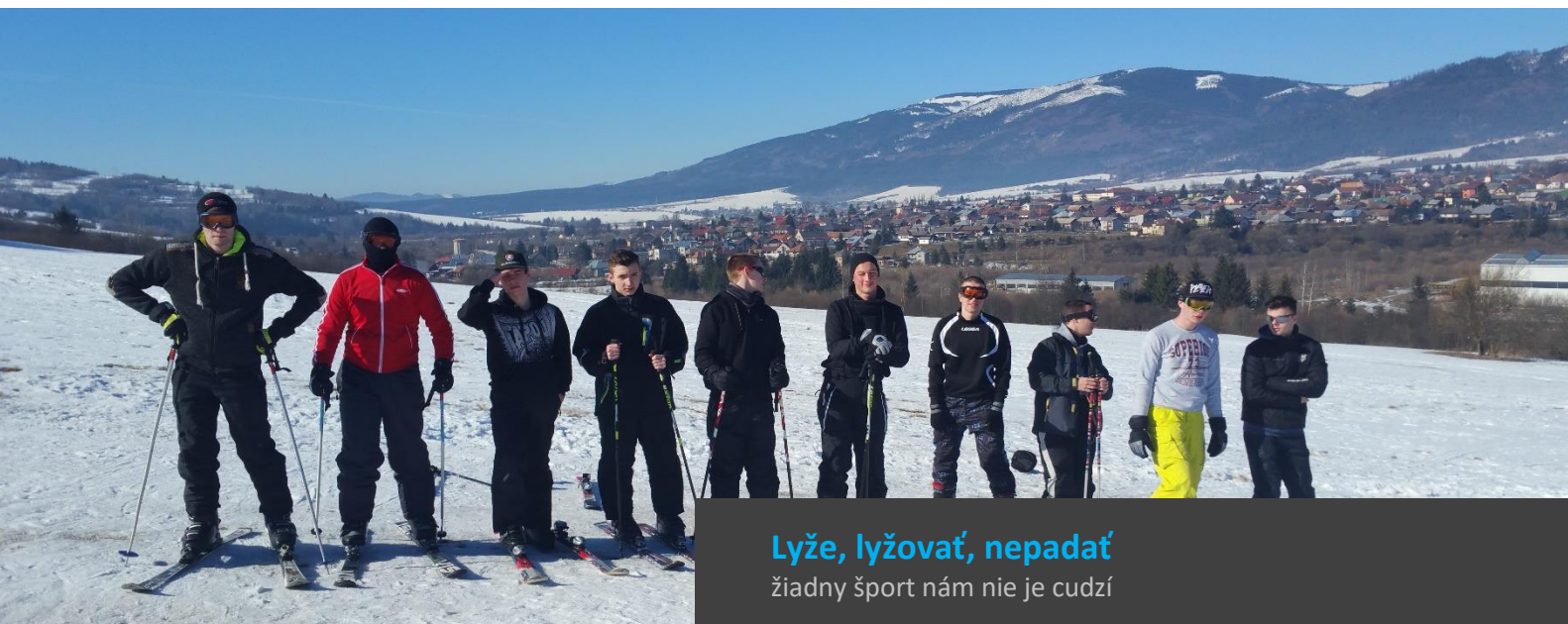
Skupinová fotografia
Pri Mohyle M. R. Štefánika

Skupinová fotografia
Pri Mohyle M. R. Štefánika

Pri prednáške
V Hurbanovom múzeu

Lyže, lyžovať, nepadať
žiadny šport nám nie je cudzí

V škole sa začala riešiť téma lyžiarsky výcvik. Celá naša trieda sa tešila až na pár jedincov, však zadarmo, kto by nešiel? Postupom času, ako sa blížil odchod, tak niektorí povedali, že tam nejdú. Ich chyba a ich smola, lebo prišli o super zážitok.

Prišiel deň odchodu. Každý sa tešil. „Šak“ aspoň nebudeme v škole a nemusíme sa učiť. Cesta vlakom bola aj celkom náročná, lebo keď ste si chceli pospať, tak ste sa museli poskladať ako lego. Nuž, bolo to veľmi náročné, ale aspoň tá atmosféra bola potešujúca. Konečne sme sa dopravili do Závadky nad Hronom. Po ceste na chatu sme videli aj jedno jedinečné auto, o ktorom sme ani nevedeli, že existuje. Bola to škodovka a zároveň BMW (vpredú na kapote malo namiesto znaku škodovky znak BMW/). Dorazili sme na chatu a rozdelili nás do chatiek.

Ja som bola úplne sama. Z jednej strany to bolo super, lebo som mala celú chatu pre seba, na druhej strane – nudila som sa.

Na svahu do Polomky nás vozil autobus. Na svahu sme dostali aj čajík. Počasie nám pekne vyšlo a bolo teplučko, až tak, že sme lyžovali v mikinách a tričkách. Tí, čo nevedeli lyžovať, boli s pani učiteľkou Belicovou a tí čo už vedeli, tak boli s majstrom Garajom. Obedy sme mali na svahu v jednej reštaurácii. Mali tam dokonalé palacinky a bryndzové halušky. Večeru sme mali v Závadke v jednej reštaurácii. Raňajky sme mali na chate. Vždy, keď sme došli zo svahu, tak sme išli do sprchy a potom sme sa rozprávali, hrali poker, pozerali filmy a ležali. Pani učiteľka nám chodila dávať fúkať do testeru, že či sme náhodou nepili. To bola najväčšia sranda, lebo väčšine nestačil dych alebo to jednoducho nevedeli. Mali sme aj na každý deň určenú službu, ktorá chodila ráno všetkých budiť. Posledný deň na svahu išli všetci na veľký vlek, aj tí čo nevedeli na začiatku lyžovať. Bol to pekný zážitok, aspoň sme sa viac spoznali a niektorí sa naučili lyžovať. Každý si určite odtiaľ doniesol pekné spomienky.

Text : K. Kučeráková
Foto : K. Belicová, K. Kučeráková

Lyžovačka v plnom prúde
Zopár foto zo svahu

Oskar priniesol víťazstvo

aneb ako bolo na Štúrovom pere ?

Aj ďalší rok sa náš časopis zúčastnil celoslovenskej novinárskej súťaže Štúrovo pero. Reprezentovať časopis sme sa tento rok do Zvolena vybrali my –žiaci tretiaci. Kto? Veď ja - Patrik Čambál a morálnu podporu a hovorcu mi robil Michal Mego.

Prvý deň nás čakalo ubytovanie na školskom internáte vo Zvolene. Neskôr, po rýchlom obede, sme sa presunuli do miestnej knižnice, kde sa slávnostne otvoril ďalší ročník tejto prestížnej súťaže. Hneď nato nás čakala krátka „tlačovka“ s Patrikom Hermanom. Po krátkej prestávke sme sa rozdelili na skupiny, každá skupina sa zúčastnila dvoch prednášok. Našu prvú prednášku viedol Patrik Herman. Vysvetľoval nám štýly písania, upravovanie článkov a podobne. Dosť dobré, veľa sme nevedeli. Následne nás čakala ďalšia prednáška od Lukáša Dika (šéfa spravodajstva RTVS), na ktorej sme jednotlivo riešili každý časopis, jeho grafiku, spracovanie, ekonomickú stránku a pod. Náš časopis p. Diko hodnotil veľmi pozitívne, no našiel aj drobné chybičky. Večer sa konala „tlačovka“ so Zuzanou Štelbanskou (šéfdramatugrička relácie Reflex a Počasie, spisovateľka) a Henrichom Krejčom (riaditeľ Centra spravodajstva a publicistiky). Podľa mňa bola táto časť programu najzaujímavejšia, padali rôzne zaujímavé otázky a ešte zaujímavejšie odpovede. Druhý deň nám pomáhala kávačka za básničku.

Spolu s barmanom sme sa zhodli, že básnik by som byť asi nemohol. Čakalo nás hodnotenie nášho časopisu od Pavla Vitka (predseda poroty Štúrovho pera), ktorý až podozrivo dobre hodnotil náš časopis, samozrejme bez drobných chýb by to asi ani nešlo. **A POTOM TO PRIŠLO! Počas vyhlasovania výsledkov sme zistili, že sa nášmu časopisu podarilo vyhrať 1.miesto Nadácie Slovenskej sporiteľne a to s článkom o finančnej gramotnosti z dielne p. uč. Ušákovvej a jej žiakov!!!!** Článok o Oskarovi, ktorý menil, až kým nevymenil bol ocenený!

TOTO napísali:

CENY NADÁCIE SLOVENSKEJ SPORITEĽNE

Nadácia Slovenskej sporiteľne hodnotila v rámci Štúrovho pera 2017 dvadsaťjeden stredoškolských časopisov. Tie sa aspoň v jednej zo svojich rubriík venovali finančnému vzdelávaniu. Ceníme si prácu všetkých stredoškolských novinárov, ktorí sa rozhodli venovať veľmi dôležitej téme finančného vzdelávania. Nadácia sa rozhodla udeliť 2 prvé, 3 druhé a 3 tretie miesta.

1. miesto - Polytechnik, Súkromná SOŠ polytechnická, Trnava

V rubrike Finančnej gramotnosti sa študenti rozhodli veľmi originálne venovať otázke

financovania a požičiavania si peňazí. Prostredníctvom vtipného príbehu „Ako Oskar menil, až kým nevymenil“ pútavo čitateľa prevedú základnými bankovými pojmami.

Koniec citácie.

Dúfam, že sa náš časopis bude zlepšovať každým rokom a že každý rok budeme zo Zvolena odnášať nejakú cenu.

Text : P. Čambál
foto: J. Števonka & M. Necpálová

Zdroj: Internet

Finančná rada nad zlato

Niečo pre tých, ktorí majú stále chaos vo finančnej oblasti.

Dnes sme nevytvorili samostatný článok k tejto téme, uchýlili sme sa teda k preberaniu z internetu...

Dúfame, že nám odpustíte a že okrem vtipnosti sa aj trochu s humorom poučíte...

Dieťaťu dajte každý mesiac 10€ a hneď mu zoberte 5€ na dane, sociálne a zdravotné poistenie.

Ďalej mu zoberte 3€ na bývanie, 3€ na stravu a 1€ na imigrantov a iné dôležité výdavky.

Chýbajúce 2€ si musí niekde požičať.

Rýchlo si tak zvykne na to čo ho čaká v život.

Perly ducha

Z hodiny strojárstva: **Zverný spoj** je spoj, ktorým zaisťujeme **zvieratá proti vybehnutiu** (ani sme nevedeli, že sa na strojárstve riešia zvieratá...)

Z hodiny občianskej náuky: Donald Trump mal **kolaudáciu** (Žeby inauguráciu???)

Pri diktovaní poznámok: „Pani učiteľka, ja som to **nezastrehol!**“ (chceš povedať nepostrehol)

Najvyšší duchovný predstaviteľ budhizmu je **dalajláma**. A tí ostatní duchovní sa ako volajú? **Dalajlámovci!** (rodinka Dalajlámových, že?)

„**Černochovia** prišli teraz do Európy ako migranti zo **Sýrie** a z **Ameriky**.“ (takže: černosi a tie krajiny pôvodu černochov sa nedajú ani komentovať)

Na strojárskej technológii: Hnací agregát (teda motor – spojka – prevodovka) sa skladá z kyslíka a paliva (palivová zmes) – má to chlapec trochu popletené

z Ťapákovcov: **Iľa-generál** (Iľa-kráľovná)

Na literatúre – že čítanie : prečítané bolo: **odhalené vlasy** --- napísané bolo : **odhodlané hlasy**

Súčasťou palivovej sústavy je hrubý a **tenký** čistič (keď sa logika uplatní a nemá sa, lebo je to **jemný** a nie je to jedno).

Na odbornej hodine automobilov: Odstredivý **kondenzátor** (taký neexistuje) nám odstredivo kondenzuje (toto sa nedá uskutočniť) elektrické napätie v zážihovej sústave.....toto celé je nová výzva pre konštruktérov !!!

Zdroj: Internet

Schopný predavač

Šéf prijíma nového predavača s tým, že ho zoberie na skúšobnú dobu, aby videl, ako sa osvedčí.

Po zavieracej hodine si ho zavolá do kancelárie.

"Tak koľko ste mali zákazníkov?"

"Jedného, šéfe."

"Čože!? Jedného? Naši predavači obslúžia priemerne 60 až 80 zákazníkov denne!

Čo ste celý deň robili!? A koľko ste vlastne utržili?"

"Tri sto osemdesiat tisíc dolárov."

"380 000? Preboha, čo ste predali?"

"No, ako prvý som predal malinký

háčik na ryby. Potom som zákazníka presvedčil, že by si mohol zobrať ešte aj stredný a veľký háčik. Potom som ho presvedčil, že by si mal zobrať aj nejaký vlasec a k nemu som mu predal tri prúty- malý, stredný a veľký. Dal som sa s ním do reči, opýtal som sa, kde bude rybáriť.

Povedal, že na myse, dvadsať míľ na sever.

Tak som mu predal ešte poriadnu vetrovku, nepremokavé nohavice a gumáky, pretože tam dosť fúka.

Presvedčil som ho, že na pobreží neberú, tak sme išli vybrať motorový čln. Potom som sa ho spýtal, čo má za auto a vyliezlo z neho, že dosť malé, čln by na ňom nemohol odvieť. Tak som mu predal ešte prives."

"A toto všetko ste predali človeku, ktorý si prišiel kúpiť jediný háčik na ryby!?"

"Nie. On pôvodne prišiel kúpiť vložky pre svoju ženu.

Tak som mu navrhol, že keď si teda cez víkend nezasúloží, že by si mohol zájsť aspoň na ryby."

Z kreatívnej hodiny slovenčiny

Zadanie znelo: vymyslíte najdlhšie slovo v slovenčine!

výsledok: najneobhospodarovanejšími

a básnička s týmto slovom:

„Najneobhospodarovanejšími stali sa polia prázdne,
bez úrody nezdajú sa byť až také krásne.

Orať zakázal ich richtár rázne,
vadilo mu, že o nich píšú básne.“

Autor: Natália Jurkovičová, II.M

				5				2	
2			1	9	8				
		8	3			9			
	7		6	1	4	2	8		
8	4		9		7		3	5	
	9	2	8	3	5		4		
		1			3	7			
			5	6	1			8	
	5			8					

e a s y

1									
		3	2			4	1		
	7			5		6			
7	2		9	6			4		
	4			2	5				
8	9		4	1			5		
	8			3	2				
		9	7			8	6		
6									

h a r d

		7	2		8	9			
	4		6		7		8		
8			3		9			2	
2	7	3				4	6	5	
5	9	6				7	1	8	
3			1	4				7	
	2		8		5		3		
		4	7		3	2			

m e d i u m

5					8				
			6					9	
	7			2		3			
	4		7						
1				5				6	
		9			3			8	
3								5	
			9			7			
		8			4			2	

e x p e r t

SUDOKU

Kika Kučeráková je vášnivá lúštitelka **sudoku** a tak nám v jeden deň pristála jej ponuka na sudoku do časáku. Lúštite!!! ALE nie cez hodiny!

Spartakovci na návšteve

„Prídu futbalisti!“ ozývalo sa v aprílový piatok po chodbách školy. Pán učiteľ Gálik zariadil, aby sa futbalisti v rámci svojho projektu „Andeli deťom“ „zastavili“ aj na u nás, na polytechnickej. Futbalisti Spartaka v rámci tohto projektu od roku 2012 chodia po školách a propagujú futbal u mladých, propagujú klub, jeho prácu a samotných futbalistov.

K nám prišiel na besedu ľavý obranca Oliver Janso, stopér Ivan Hladík a útočník Kubilay Yilmaz. Spolu s nimi prišiel aj PR manažér Marek Ondrejka, ktorý najprv predstavil samotný klub, potom o mládeži a marketingu doplnil jeho prejav Marián Černý, aby sa následne študentom prihovorili hráči. Najväčšiu pozornosť pútal rakúsky legionár s tureckým občianstvom. Padali erudované otázky o futbale, napríklad prečo bol prehratý posledný zápas, ale zaujímalo nás aj to, ako sa do našich končín dostal „Kubi“, teda Yilmaz Kubilay, baby sa samozrejme pýtali, či je „voľný“, ale aj komu hráči fandia. Okrem otázok a diskusie sme si zasúťažili o kalendáre, vankúšiky, vlajočky či šály. Celý program vtipne dopĺňal maskot Spartaka, v ktorom sa ako vo svojej koži cítil Jožko Braun z II.M. Nakoniec nechýbala autogramiáda a fotenie a na záver aj prekvapenie – futbalisti nám doniesli lístky na svoj najbližší zápas – ten hrali s Tatranom Prešov.

Po programe sme sa dostali ku hráčom aj my a pripravili sme samostatné otázky pre každého hráča, aby to bolo zaujímavejšie...

Pre "Kubiho" - Ako dlho ste na Slovensku a ako sa tu cítite?
Na Slovensko som prišiel začiatkom tohto roka, keď ma vo februári oslovil FC Spartak Trnava.

Chutí Vám z Vašej pôvodnej tureckej kuchyne napr. kebab a vedeli by ste ho pripraviť?
Určite chutí. No kvalitný kebab treba aj vedieť pripraviť. To by som si netrúfol.

Pre Olivera Jansa - Ako často ste ako dieťa hrávali futbal, kopali do lopty?
Každý deň. Nevedel som si predstaviť jeden deň bez lopty. Ale nebol to len futbal, ale aj ďalšie loptové hry.

Mávate pred zápasmi nejako upravený jedálniček - povinne či nepovinne?
Áno, mávame. Väčšinou sú to jedlá na prírodno so zeleninou alebo cestoviny. Všeobecne - ťažkým jedlám sa vyhýbame.

Pre Ivana Hladíka - Ako sa motivujete na to, aby ste dosiahli nejakú métu?
Motivácia je individuálna, keď sa chcem posunúť ďalej, ale aj kolektívna, kde chceme dosiahnuť spoločný úspech. Nemám nejakú špeciálnu. Skôr iba tvrdo a denno-denne makať.

Čo by ste okrem futbalu chceli robiť, ak by ste už z nejakých dôvodov nemohli hrať?
Nad tým som doteraz nerozmýšľal a určite ešte dlhšie nechcem, keďže sa chcem venovať zatiaľ iba futbalu.

Text: M. Brunovský, P. Vlk
Foto: D. Búliková

Humanita

S príchodom novej éry našej školy akoby nás ovial nový vzduch a či duch...Každopádne to akosi vyplynulo zo situácie a zrazu sme len boli hneď v niekoľkých charitatívnych akciách aktívni. Po iné roky sa nás dotkli tak jednadvä. A teraz? Hneď v septembri Biela pastelka, potom boli naši „veľkí“ hneď 2-krát darovať krv – v septembri a decembri, potom sme zbierali potraviny a drogériu pre sociálne odkázaných, potom bola prednáška a film o migrantoch, potom boli chalani na veľkom školení o ľudských právach a migrantoch...a to je ešte len december...

Tak sme sa trochu pozreli na význam slova humanita a charita. Čo to vlastne robíme...

Charita je vo všeobecnosti chápaná ako dobrovoľná či dobročinná činnosť na pomoc trpiacim: ľuďom, deťom, starým ľuďom, sociálne slabým, chorým, na úteku a pod. Môže sa uskutočniť v podobe peňažnej pomoci alebo vecnými darmi alebo prácou pre nejakú humanitárnu organizáciu. A súvisiaci pojem humanita má tiež krásny zmysel – znamená ľudskosť, lásku k človeku, človečenstvo.

Je pekné a chvályhodné, že tieto vlastnosti sa rozvíjajú aj v rôznej podobe na našej škole.

Text: D. Búliková

Boge a HKS

V pondelok 21.novembra 2016 - exkurziu do firiem Boge a HKS pre žiakov IV.H/M, II.N a III.A. Prezreli sme si výrobu vo firmách, v ktorých by sme mohli nájsť uplatnenie. Pg.dozor Ing.Velická, Ing.Brnka.

Múzeum

7.decembra navštívili **Múzeum holokaustu v Seredi** žiaci tried II.N a II.M s p. uč. Gašparovičovou. Poučné a strašné zároveň.

Knižnica

Prváci v knižnici - 14. 11. 2016 žiaci I.M s pani uč.Gašparovičovou navštívili Knižnicu Juraja Fándlyho v Trnave, kde bola pre nich pripravená informačná hodina aj s vybavením čitateľských preukazov.

SME v škole

V rámci vzdelávacieho projektu **SME v škole**, do ktorého sa pravidelne zapájame sme mali možnosť prečítať zdarma čerstvé noviny **Sme 2x do týždňa v októbri až decembri 2016.**

Divadlo

10.novembra pre žiakov I.M v Divadle J.Palárika v Trnave predstavenie **Divný Janko**. Veľmi pekné, nadčasové, ale zároveň aj náročné a imaginárne predstavenie o silnej osobnosti štúrovskej generácie.

Výchovný koncert

19.10. '16 sa zúčastnili výchovného koncertu s názvom **„Svet médií ako ho nepoznáme“** a to v kine Hviezda žiaci z tried I.M a III.H/M. Super spracovaný materiál o fungovaní médií, o manipulácii, reklame.

Najlepší zvárač našej školy

Áno, aj taký sa dá nájsť. Nemusia byť len súťaže pre baby, akože miss...

V stredu 25. januára 2017 stretli svoje sily, svaly a schopnosti hlavne chalani a to v mužskej záležitosti – konala sa súťaž „Najlepší zvárač našej školy“.

Súťaž pozostávala z teoretickej a praktickej časti zvárania metódou Z-M1 (zváranie elektrickým oblúkom taviacou sa elektródou v ochrannej atmosfére CO₂).

Súčasťou teoretickej časti bolo 30 otázok z bezpečnostných predpisov pri zváraní uvedenou metódou a 30 otázok z technológie zvárania (sa zapotili a ešte ani nezvárali...). V praktickej časti žiaci preukazovali zručnosť pri zváraní tupého (BW) zvislého zvaru a pri zváraní kútového (FW) zvislého zvaru (škoda, že my v redakcii nevieme, o čom je reč, ale snáď nám nenadávejú).

S nástrahami súťaže sa najlepšie popasovali nasledovní šikulkovia:

1. miesto Patrik KUBIŠ

trieda II.SV
83 bodov

2. miesto Lukáš KOREC

trieda IV.H/M
75 bodov

3. miesto Filip ŠMÁTRALA

trieda IV.H/M
70 bodov

Traja najúspešnejší žiaci boli odmenení vecnými cenami a všetkým zúčastneným bola bezplatne predĺžená platnosť zváračského preukazu o ďalšie 2 roky.

Zvlášť gratulujeme Paťovi k 1. miestu, pretože on je dôkazom, že aj žiaci v dvojročnom odbore sú schopní a úspešní. Keď chcú.

Text a foto: P. Bukvaj

Nesklamali v Pišqworkách

Gulôčky a krížiky na štvorčekovom papieri - kedysi bežná zábava žiakov počas dlhých vyučovacích hodín. Dnes sa hráme skôr s mobilmi, ale čaro hry sa úplne nestratilo. Výhra je dobrá, či už nad spolužiakom, alebo nad telefónom. Ako som mal možnosť zistiť, táto hra patrí medzi vysoko strategické. Zručnosť vmanévrovať súpera do pozície, keď vie, že nech nakreslí krížik kde chce, ja budem mať päť koliesok za sebou, sa dá získať tréningom. A ten som nemal. Ani ja ani nikto ďalší z päťčlenného tímu, ktorý sa zúčastnil súťaže Pišqworky.

Súťaž je ultra populárna v Česku - tam to hrá úplne každá stredná škola, majú obvodné kolá, okresné kolá, krajské kolá.... teda turnaje (lebo kolo je po česky bicykel) a celočeské finále na Masarykovej univerzite v Brne. To nie je náhoda, lebo výherca musí byť naozaj kockatá hlava. Hlavným organizátorom súťaže je organizácia Student Cyber Games. Je to neziskovka zameraná na podporovanie súťaživosti študentov formou zábavy. K našim západným bratom je to iba kúsok a súťaživosť treba podporiť aj na Slovensku a tak sa Pišqworky prehupli aj k nám. Nie v takej miere, ale predsa. Naša škola, ako som sa dozvedel, sa už

niekoľkokrát súťaže zúčastnila. Tento rok sa porušila tradícia a namiesto do Trenčína sme 7. novembra cestovali do Bratislavy. Atmosféru trochu pokazil fakt, že dvaja prihlásení tretiaci neprišli (jeden ochorel a o dôvodoch toho druhého sa dá polemizovať). A tak to ráno na stanici vyzeralo, že sa nikam nepôjde, keďže nás nebolo päť a pani učiteľka Ušáková by ťažko presvedčila organizátorov, že je študentka. Nuž ale železničná stanica je miesto, kde sa ráno poneviera dosť ľudí. Po vylúčení bezdomovcov a ľudí náhliacich sa do práce sme objavili žiaka našej školy, ochotného na poslednú chvíľu nasadnúť na vlak a zabojsovať. Jeho rozhodovanie určite ovplyvnilo, že už spomínaná učiteľka je jeho triedna a boli tu aj iné (osobnejšie) faktory. Z Trnavy sme išli traja (ja, Kristína a Ondro), po ceste sme nabrali ďalšiu Kiku a v Bratislave nás už čakal Peťo. Presunuli sme sa na Súkromné gymnázium Mercury. Prišli sme ako prví, postupne prichádzali ostatné tímy. Všetko gymnazisti a všetci z Bratislavy. Organizátori (samé pekné baby) nás rozdelili do štyroch skupín po tri tímy a vysvetlili pravidlá. Prvé kolo sme v našej D-skupine odohrali štýlom "každý s každým" a vyhrali sme ho. Takže zo skupiny sme postúpili do vyradovacieho kola ako víťazi.

Napriek našim povzbudeným nádejám sme v nasledujúcom kole zaznamenali rýchlu smrť. Naši súper, mimochodom minuloročný víťaz, sa zjavne piškvorkám venovali a vedeli ich hrať o level lepšie ako my. Nuž, cvičenie robí majstra....

Čo dodať na záver? Určite sme nesklamali. Postup zo skupiny bol úspech. Odchádzali sme bohatší o poznanie že:

- na súkromných gymnáziách nosia žiaci rovnošaty (aj my sme súkromná škola, nezavedieme ich ?)
- potvrdilo sa, že pre niektorých Blavákov je všetko mimo Bratislavy východ. Ako inak si vysvetliť reakciu jedného mládenca, ktorý sa udivene pýtal, či sa nám chcelo prísť až z Trnavy?
- piškvorky sú pomerne náročná hra a ak sa chceme dostať ďalej, musíme trénovať taktiku a stratégiu.
- mať v zálohe viac náhradníkov - nikdy neviete, kto je naozaj spoľahlivý.

Text:Lukáš Tarr

foto: E. Ušáková

Halový futsal

3. novembra 2016 sa konali školské majstrovstvá okresu v **halovom futsale**. Naši žiaci:

1. Patrik Križan	IV.HM
2. Dominik Michal	I.M
3. Šimon Jamrich	III.A
4. Lukáš Tarr	II.M
5. Dušan Gábor	III.A
6. Miroslav Hrašna	I.M
7. Robert Giertl	I.M
8. Martin Šoltés	III.A
9. Marián Brunovský	II.M
10. Matúš Krajčovič	IV.HM

skončili v skupine na 3.mieste a celkovo na 8-9.mieste spolu s GJH Trnava.

Streetball a pretláčanie

15.11.2016 sa v MŠH Trnava uskutočnila súťaž v **streetballe a v pretláčaní rúk**.

Žiaci Adam Pekarovič, Dušan Gábor (III.A), Dominik Michal, Erik Zelenay (I.M), Nikolas Buček, Matej Ševčík (II.M), skončili vo svojej skupine v streetballe na poslednom treťom mieste.

Atletika

Dňa 12.4.2017 sa konali MO v **atletike** žiakov stredných škôl. Našu školu reprezentovali Juraj Szalay a Viktor Slopovský. Štartovali v behu na 100m, v treťom rozbehu, v ktorom skončili na 4. a 5. mieste a do finále sa nedostali. Celkovo bolo 5 rozbehov a 25 účastníkov.

Dni športu

Dňa 20. októbra 2016 sa v CVČ Kalokagatia Trnava konali **Dni športu**. Žiaci súťažili v dvoch disciplínach – ABC futbalistu a Rope skippingu.

Našu školu reprezentovali v disciplíne **ABC futbalistu** žiaci:

Erik Zelenay, Sebastián Škorvaga, Juraj Szalay, Matúš Srnec a Robert Giertl (všetci z I.M)

Najviac sa darilo Erikovi Zelenayovi, ktorý skončil na 8. mieste.

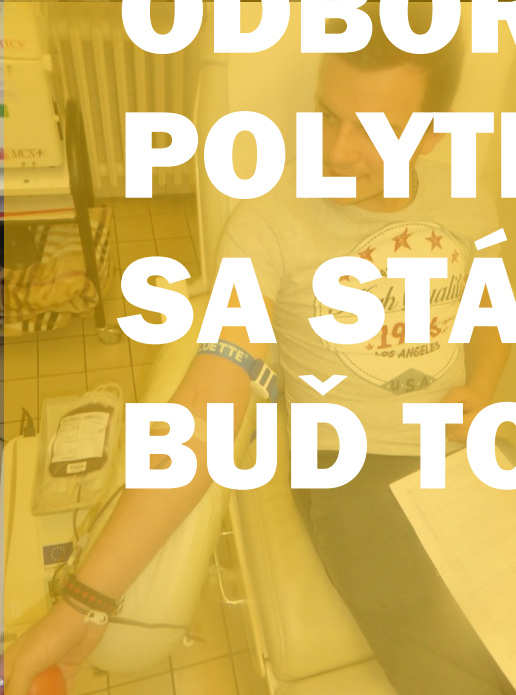
V **Rope skippingu** sme mali zastúpenie v podaní **Miroslava Hrašnu**, ktorý túto disciplínu aj **vyhral** a postúpil na MSR. Srdečne gratulujeme a držíme palce.

Ďakujeme všetkým žiakom za reprezentáciu školy v rôznych súťažiach. Držíme vám aj naďalej palce.

**NA SÚKROMNEJ
STREDNEJ
ODBORNEJ ŠKOLE
POLYTECHNICKEJ DSA
SA STÁLE NIEČO DEJE!
BUĎ TOHO SÚČASŤOU!**

DEUTSCH - SLOWAKISCHE
AKADEMIEN, A.S.

